

הַגִּדָּה שֶׁל פֶּסַח

קטעים נבחרים עם ציורים

מוצאים את האפיקומן החבוי ואוכלים
בזית לפני תפוח (תצי הליקדה).

בֶּרֶךְ

מוזגים את הכוס השלישית ומברכים
עליה ברבת המזון ואחר כך אומרים:
**ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם בורא
פרי הגפן** - ושותים כוס שלישית.
מוזגים את הכוס הרביעית ואת כוסו
של אליהו הנביא ואומרים:

**שפוך חמתך אל הגוים אשר לא
ידעוך, ועל ממלכות אשר בשמך
לא קראו: כי אכל את יעקב ואת
נהו השמו: שפך עליהם זעמך,
וחרון אפך ישיגם: תרדוף באף
ותשמידם, מתחת שמי ד':**

צָפּוּן

לוקחים בזית מרור (19 גרם) ומטבילים
בהרסת. מנערים את ההרסת. אומרים
את הברכה: **ברוך אתה ד' אלוקינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על
אכילת מרור** - ואוכלים שלא בהסבה.

מָרוֹר

כּוּרְךָ

לוקחים שתי התיבות בזית (26 גרם) מהמצה
התחתונה, מניחים ביניהן בזית מרור,
טבילים בהרסת ואומרים: **בן עשה הלל בזמן
שבית המקדש היה קיים: היה כורך פסח,
מצה ומרור ואוכל בתור, כמו
שנאמר: על מצות ומררים
יאכלהו** - ואוכלים בהסבה.

**שַׁלְחַן
עוֹרְךָ**

עורכים את השלחן לשענה ואוכלים נגים, בשר וכל מיני מאכלים.

שמונה מי יודע? שמונה אני יודע. שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. חמשה חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

תשעה מי יודע? תשעה ירחי לידה. שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. חמשה חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

עשרה מי יודע? עשרה דבריא. תשעה ירחי לידה. שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. חמשה חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

אחד עשר מי יודע? אחד עשר אני יודע. אחד עשר כוכביא. עשרה דבריא. תשעה ירחי לידה. שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. חמשה חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

שנים עשר מי יודע? שנים עשר אני יודע. שנים עשר שבטיא. אחד עשר כוכביא. עשרה דבריא. תשעה ירחי לידה. שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. חמשה חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

שלשה עשר מי יודע? שלשה עשר אני יודע. שלשה עשר מדיא. שנים עשר שבטיא. אחד עשר כוכביא. עשרה דבריא. תשעה ירחי לידה. שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. חמשה חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

אָחַד מִי יוֹדֵעַ?

אָחַד מִי יוֹדֵעַ? אָחַד אֲנִי יוֹדֵעַ. אָחַד אֱלֹקֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵי לוחות הברית. אָחַד אֱלֹקֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת. שְׁנֵי לוחות הברית. אָחַד אֱלֹקֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ? אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אֲמֵהוֹת. שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת. שְׁנֵי לוחות הברית. אָחַד אֱלֹקֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ? חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמֵהוֹת. שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת. שְׁנֵי לוחות הברית. אָחַד אֱלֹקֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שֵׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שֵׁשָׁה סדרי משנה. חמשה חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ? שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. חמשה חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

הַלֵּל

ממשיכים
באמירת ההלל
עד סוף ההגדה.
מבך כים: ברוך
אתה ד' אלקינו
מלך העולם
בורא פרי הגפן
- ושותים בוס
רביעית.

נִרְצָה

מי שעושה
בסדר הזה,
הוא נרצה
ותביב לפני
הקדוש ברוך
הוא.

וְאֵתָא תּוֹרָא, וְשִׁתָּה לְמֵיָא, דְּכִבְה לְנוֹרָא, דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא,
דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשֵּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא, דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי
זוּזִי. חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאֵתָא הַשׁוּחֵט, וְשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמֵיָא, דְּכִבְה לְנוֹרָא,
דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשֵּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא,
דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זוּזִי. חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאֵתָא מְלַאךְ הַמָּוֶת, וְשַׁחַט לְשׁוּחֵט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה
לְמֵיָא, דְּכִבְה לְנוֹרָא, דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשֵּׁף
לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא, דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זוּזִי. חַד גְּדִיָּא, חַד
גְּדִיָּא:

וְאֵתָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשַׁחַט לְמְלַאךְ הַמָּוֶת, דְּשַׁחַט
לְשׁוּחֵט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמֵיָא, דְּכִבְה לְנוֹרָא, דְּשִׁרְף
לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשֵּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא,
דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זוּזִי. חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זוּזִי. חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאֵתָא שׁוּנְרָא, וְאֶכְלָה לְגִדְיָא, דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זוּזִי. חַד גְּדִיָּא:

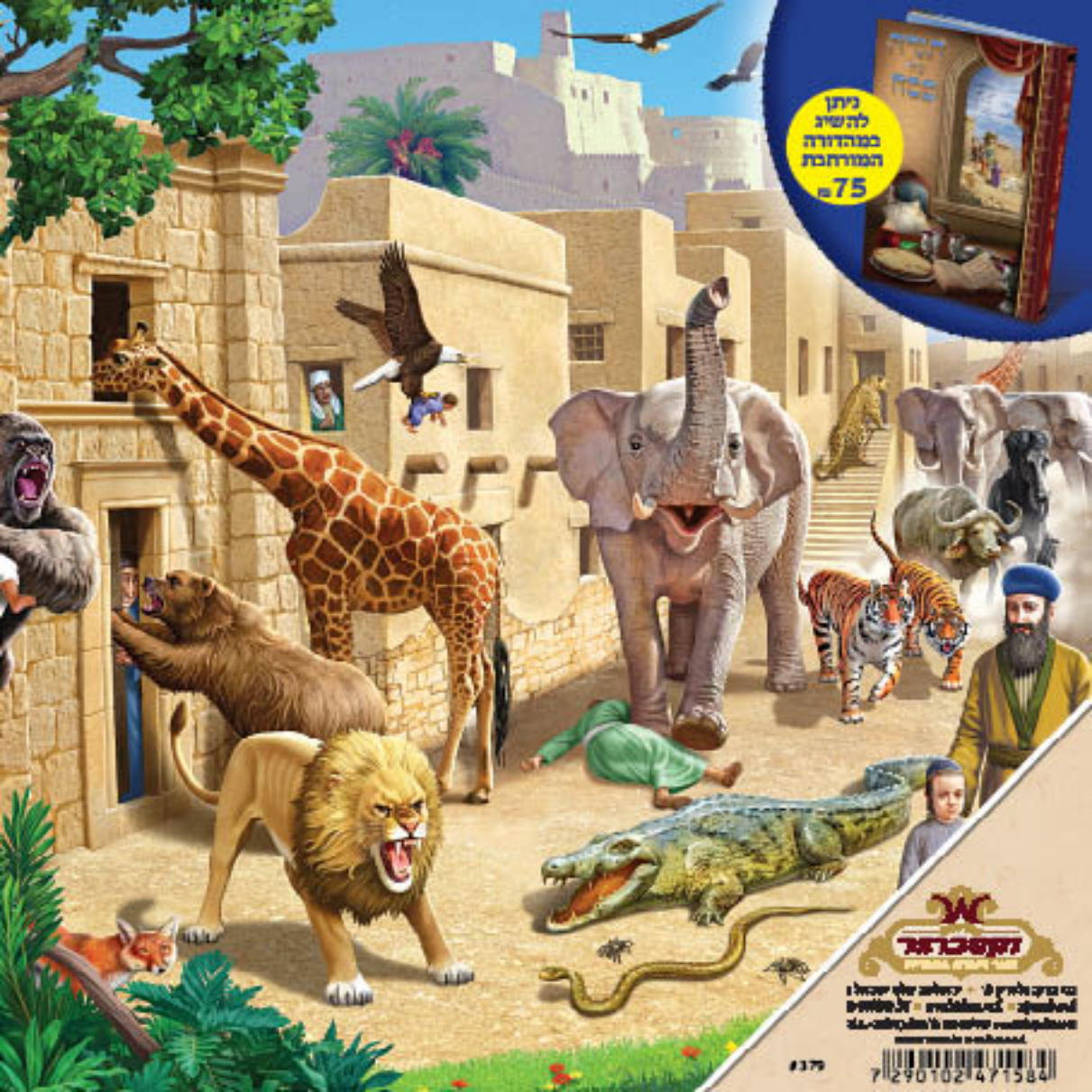
וְאֵתָא כַּלְבָּא, וְנִשֵּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא, דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זוּזִי. חַד גְּדִיָּא,
חַד גְּדִיָּא:

וְאֵתָא חוּטְרָא, וְהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשֵּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא, דְּזִבִּין אַבָּא
בְּתַרִּי זוּזִי. חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאֵתָא נוֹרָא, וְשִׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשֵּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא,
דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זוּזִי. חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאֵתָא מֵיָא, וְכִבְה לְנוֹרָא, דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא,
דְּנִשֵּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא, דְּזִבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זוּזִי. חַד
גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

ניתן
להשיג
במהדורה
המוחזרת
75 ₪

דקלטר
המחזרת

הוצאת דקלטר - ירושלים
הדפוס: דקלטר - ירושלים
המחזרת: דקלטר - ירושלים

#379

קִדְשׁ

בליל הפסח כשאבא חוזר מבית הכנסת,
מוזגים את הכוס הראשונה וממזגים
לקדש, כדי שהילדים לא ירדמו ויוכלו
לשאל את ארבע הקשיות.
אחרי הקדוש שותים כוס ראשונה.

וּרְחֵץ

נוטלים ידים לצורך אכילת הכרפס (ואין
מבכרים על נטילת ידים), מאחר שכל
מאכל שמטבילים במשקה (הכרפס
שמטבילים במי מלח) צריך נטילת ידים
בלא ברכה.

הילד שואל את ארבע הקשיות, ואחר כך ממשיכים ואומרים עד פרשת גאל ישראל.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שְׁבֻכָּל הלילות אָנוּ **שְׁבֻכָּל** הלילות אין אָנוּ
 אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמִצָּה, הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ מִצָּה:
שְׁבֻכָּל הלילות אָנוּ **שְׁבֻכָּל** הלילות אָנוּ אוֹכְלִין
 אוֹכְלִין שְׂאֵר יְרֻקוֹת, הַלֵּילָה הַזֶּה [כָּלוּ] מְרוֹר:
 אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמִצָּה, הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:
 אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמִצָּה, הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:
 אוֹכְלִין שְׂאֵר יְרֻקוֹת, הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:
 אוֹכְלִין שְׂאֵר יְרֻקוֹת, הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:

כַּרְפֵּס

לוקחים חתיכת כרפס (בצל או תפוח אדמה) פחות מקובית (19 גרם), מטבילים אותה במי מלח ומבכרים: **ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם בורא פרי האדמה.** בברכה זו מכונים גם על המרור.

יֶמֶץ

מחלקים את המצה האמצעית לשני חלקים. את החלק הגדול מחביאים לאפיקומן, ואת החלק הקטן חוזרים ומביאים בין שתי המצות.

מַגִּיד

מתחילים לומר את ההגדה - הא לחמא עניא שתרומנו: זה לחם העני שאכלו אבותינו בארץ מצרים. כל מי שרוצה יבוא ויאכל, כל מי שצריך יבוא ויפסח, השנה כאן לשנה הבאה בארץ ישראל, השנה עבדים לשנה הבאה בני חורין.
 מוזגים כוס שנייה.

עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרֹעָה
 בַּמִּצְרַיִם, וְיוֹצֵאֵנוּ ד'
 אֱלֹקֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד
 חֲזָקָה וּבְזֵרַע
 נְטוּיָה. וְאֵלוּ לֹא
 הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת
 אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם,
 הָרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי
 בְנֵינוּ מִשְׁעֲבָדִים הָיִינוּ
 לַפְּרֹעָה בַּמִּצְרַיִם.
 וְאִפְּלוּ כָּלֵנוּ
 חֲכָמִים, כָּלֵנוּ נְבוֹנִים,
 כָּלֵנוּ זְקֵנִים, כָּלֵנוּ יוֹדְעִים
 אֶת הַתּוֹרָה, מְצוּהָ
 עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת
 מִצְרַיִם. וְכָל הַמִּרְבֵּה
 לְסַפֵּר בִּיצִיאַת
 מִצְרַיִם הָרִי זֶה
 מִשְׁבַּח:

וְהִיא שְׁעֵמֻדָּה
 לְאֲבוֹתֵינוּ
 וְלָנוּ. שְׁלֹא
 אֶחָד בְּלִבָּד
 עָמַד עָלֵינוּ
 לְכַלּוֹתֵנוּ,
 אֲלֵא שְׁבָכֶל
 דּוֹר וְדוֹר
 עוֹמְדִים עָלֵינוּ
 לְכַלּוֹתֵנוּ,
 וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְצִילֵנוּ
 מִיָּדָם:

מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא לו, ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כסר בעקר, ואף אתה הקהה את שניו ואמור לו, בעבור זה עשה ד' לי בצאתי ממצרים, לי ולא לו, אלו היה שם לא היה נגאל:

את פתח לו. שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמור בעבור זה עשה ד' לי בצאתי ממצרים:

מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ד' אלקינו אותכם. ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח, אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן:

מה זאת, ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ד' ממצרים מבית עבדים:

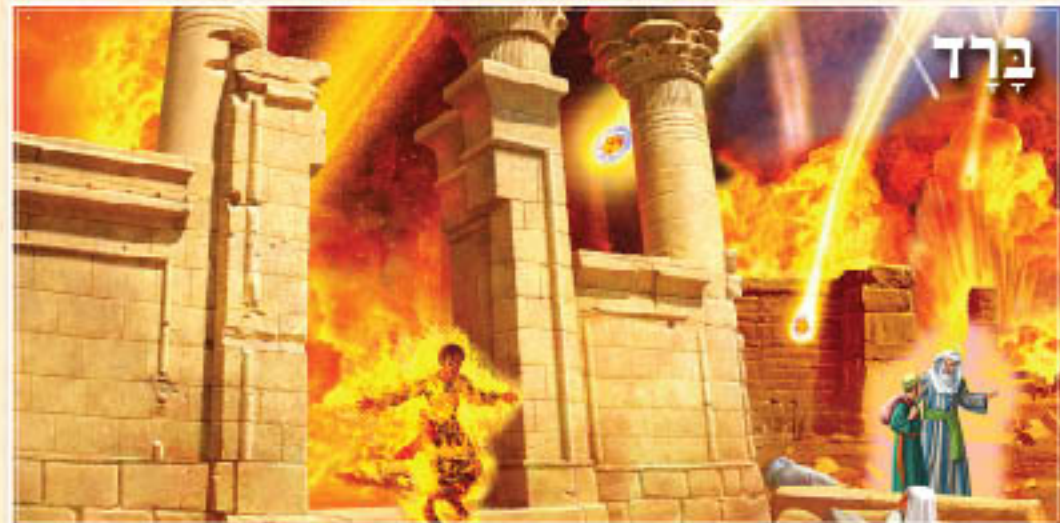
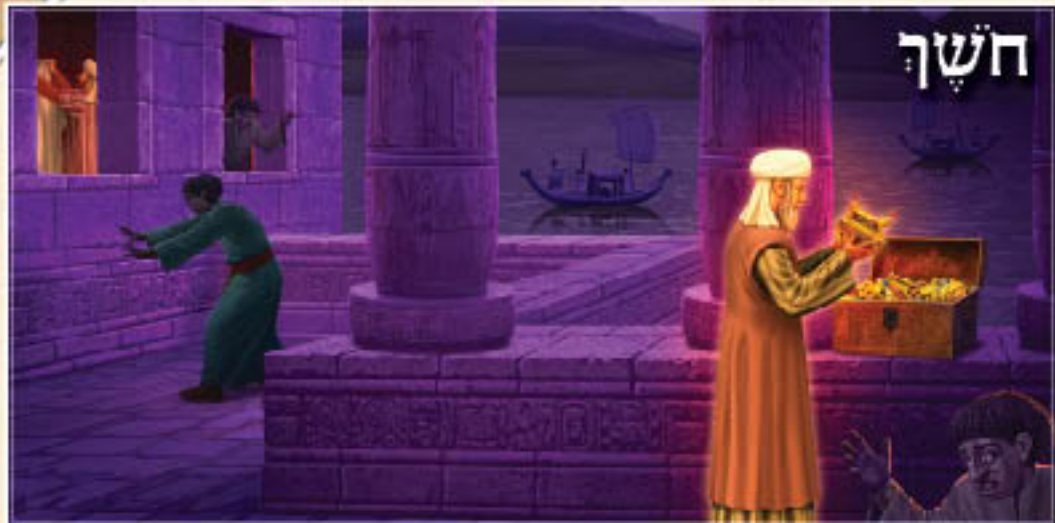
אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא
על המצרים במצרים, ואלו הן:

**ונצעק אל ד' אלקי אבותינו, וישמע ד' את קלנו
וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ונצעק אל ד'
אלקי אבותינו. כמה שנאמר ויהי בימים הרבים ההם
וימת מלך מצרים, ויאנחו בני ישראל מן העבדה
ויזעקו, ותעל שועתם אל האלקים מן העבדה:**

רְחִצָּה

נוטלים ידיים לטעודה והפעם כן מכבדים
ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על גטילת ידים.

מוציא

לוקחים את שלש המצות ביד ימין
ואומרים: ברוך אתה ד' אלוקינו מלך
העולם המוציא לחם מן הארץ.

מַצָּה

שומטים את המצה התחתונה (כאשר שתי
המצות האחרות ביד) ומבדלים: ברוך אתה ד'
אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על אכילת מצה. וצריך לבדל גם על אכילת
המצה שבכורך ועל המצה שבאפיקומן.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לוועז: היתה יהודה
לקדשו, ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס, הירדן יסב
לאחור: ההרים רקדו כאילים, גבעות כבני צאן: מה לה
הים כי תנוס, הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים,
גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה
יעקב: ההפכי הצור אגם מים, חלמיש למעינו מים:

